

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕСПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 9. mart 2015. godine
Ref. br.:RK778/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI158/14

Podnosilac

Bahri Veseli

Zahtev za ocenu ustavnosti presude PML.br. 153/2014 Vrhovnog suda od 4. avgusta 2014. godine, presude PAKR. br. 314/2013 Apelacionog suda od 29. aprila 2014. godine i presude P. br. 17/2013 Osnovnog suda u Prizrenu od 7. maja 2013. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Bahri Veseli, sa mestom prebivališta u Prištini, koga zastupa advokat, g. Mentor Neziri iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac osporava presudu PML. br. 153/2014 Vrhovnog suda od 4. avgusta 2014. godine, presudu PAKR. br. 314/2013 Apelacionog suda od 29. aprila 2014. godine i presudu P. br. 17/2013 Osnovnog suda u Prizrenu od 7. maja 2013. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude [PML. br. 153/2014] Vrhovnog suda od 4. avgusta 2014. godine, presude [PAKR. br. 314/2013] Apelacionog suda od 29. aprila 2014. godine i presude [P. br. 17/2013] Osnovnog suda u Prizrenu od 7. maja 2013 godine, kojim je, navodno, došlo do povrede odredaba krivičnog postupka na štetu podnosioca.

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava, član 49. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 21. oktobra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 6. novembra 2014. godine, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI158/14, imenovao sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI158/14, imenovao i Veće za razmatranje, u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Enver Hasani.
7. Dana 14. novembra 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca i Vrhovni sud o registraciji zahteva.
8. Dana 22. januara 2015. godine, Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i preporučio Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 7. maja 2013. godine, Osnovni sud u Prizrenu je doneo presudu [P. br. 17/2013] kojom je podnosioca osudio na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine i 6 (šest meseci), kao i na novčanu kaznu od 2.500 evra, zbog krivičnog dela neovlašćene kupovine, posedovanja, distribucije i prodaje opasnih droga i psihotropnih supstanci, shodno članu 229. 2 u vezi sa članom 23. Privremenog krivičnog zakona Kosova.
10. Podnosilac je u zakonskom roku podneo žalbu na presudu [P. br. 17/2013] Osnovnog suda od 7. maja 2013. godine.

11. Dana 29. aprila 2014. godine, Apelacioni sud je doneo presudu [PAKR. 314/2013] kojom je žalbu podnosioca delimično usvojio, čime je kaznu zatvora sa 2 godine i 6 meseci smanjio na 2 godine zatvora, dok je novčanu kaznu potvrdio.
12. Podnosilac je zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, u zakonskom roku, podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu.
13. Dana 4. avgusta 2014. godine, Vrhovni sud je doneo presudu [Pml. br. 153/2014] kojom je usvojio zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca. U presudi, Vrhovni sud je naveo: „Usvajanjem zahteva za zaštitu zakonitosti optuženog, **PREINAČUJE** se presuda Osnovnog suda u Prizrenu Pn. br. 17/2013 od 07.05.2014. god., i presuda Apelacionog suda Kosova PAKR. br. 314/2013 od 29.04.2014. god., samo u pogledu **pravne kvalifikacije**, tako da Vrhovni sud Kosova postupke optuženog pravno ocenjuje kao krivično delo neovlašćena kupovina, posedovanje, distribucija i prodaja opasnih opojnih droga i psihotropnih supstanci iz člana 229, stav 1 u vezi sa članom 20 Krivičnog zakona Kosova ... dok u drugom delu presuda ostaje nepromenjena.”

Relevantan zakon

Privremeni krivični zakon Kosova

Član 20. Pokušaj: „*Ko god sa umišljajem preduzme neposredne korake na izvršenje krivičnog dela ali ga ne dovrši ili ne budu ispunjeni svi elementi nameravanog dela izvršio je pokušaj krivičnog dela.*“

Član 229.: *Neovlašćena kupovina, posedovanje, distribucija i prodaja opasnih opojnih droga i psihotropnih supstanci:*

[...]

Stav 2: „*Ko god neovlašćeno stavlja u promet, prodaje ili isporučuje supstance ili preparate koji su proglašeni kao opasne opojne droge ili psihotropne supstance u nameri da budu stavljene u promet, prodane ili ponuđene na prodaju biće kažene novčanom kaznom i zatvorom od jedne do osam godina.*“

Navodi podnosioca

14. Podnosilac je u zahtevu naveo da smatra da su svi sudovi izvršili bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na štetu osuđenog, čime je došlo do povrede Krivičnog zakona i Zakona o krivičnom postupku.
15. Podnosilac se obraća Sudu sa zahtevom:

„Da sud usvoji kao osnovan zahtev za ocenu ustavnosti pobijenih presuda i da utvrdi da su sva tri suda svojim presudama povredili krivični zakon i ustavne odredbe koje se odnose na prava optuženih i prava na pravično

suđenje i da poništi sve presude, a da osuđenog oslobodi od optužnice usled nedostatka dokaza.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

16. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, dalje navedeni u Zakonu i Poslovnikom o radu Suda.

17. U tom smislu, član 113. stav 7. Ustava propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

18. U ovom slučaju, Sud se poziva na pravilo 36 (1) (d) Poslovnika o radu, koje predviđa:

(1) *“Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:*

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.“

19. Sud navodi da se zahtev podnosioca razmatra sa aspekta povrede prava i sloboda zagarantovanih ustavom kao i EKLJP, međutim, Sud primećuje da podnosilac nije u svom zahtevu naveo, konkretno, koja su mu Ustavom zagarantovana prava i slobode povređena presudama koje on osporava, iako je članom 48. Zakona propisano:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

20. Takođe, Sud dalje primećuje da je podnosilac zahtev bazirao na povredi Krivičnog zakona i Zakona o krivičnom postupku, te shodno tome Sud nalazi da ono što podnosilac pokreće u zahtevu predstavlja pitanje zakonitosti, a ne ustavnosti.

21. Štaviše, Sud je stava da je Vrhovni sud u presudi [PML. br. 153/2014] odgovorio podnosiocu na njegove navode o povredama Krivičnog zakona i Zakona o krivičnom postupku kada je rekao:... *„da je na štetu optuženog (podnosioca) povređen krivični zakon, jer je proglašen krivim za krivično delo kupovina, posedovanje, distribucija i prodaja opasnih opojnih droga i psihotropnih supstanci propisano članom 229, stav 2 u vezi sa članom 23. Krivičnog zakona Kosova, i stoga je odlučio kao u izreci ove prelude.“* Vrhovni sud u presudi je zaključio da: *„... iako je preinačio pravnu kvalifikaciju krivičnih dela za koje je osuđeni optužen u pogledu kazni, nije našao okolnosti koje bi uticale na smanjenje izrečene kazne, dakle, i u ovom smislu, presuda ostaje neizmenjena.“*

22. Na osnovu toga, Sud smatra da je objašnjenje dato u presudi Vrhovnog suda, kao i u presudama nižestepenih sudova jasno i pravno argumentovano, a da postupci nisu bili nepravični ili proizvoljni (Vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, odluka ESLJP od 30. juna 2009. godine).
23. Ustavni sud, u nastavku, ponavlja da nije njegova dužnost prema Ustavu da deluje kao sud četvrtog stepena, u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine; vidi i slučaj KI70/11 podnosilac zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
24. Sud naglašava da nezadovoljstvo podnosioca ishodom slučaja ne može samo po sebi pokrenuti argumentovanu tvrdnju o povredi odredaba Ustava (vidi slučaj: *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine).
25. Kao rezime, Sud nalazi da zahtev podnosioca ne ispunjava uslove prihvatljivosti, obzirom da podnosilac zahteva nije dokazao da osporena odluka krši njegova prava garantovana Ustavom ili EKLJP.
26. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglasiti neprihvatljivim, u skladu sa pravilom 36 (1) (d) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47 Zakona i pravilom 36 (1) (d) Poslovnika o radu, na sednici održanoj 22. januara 2015. godine jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani